

สนับสนุนตลอดมา นับเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี คือตั้งแต่แผนกวิชาภาษาไทยเปิดรับนักศึกษารุ่นแรกจำนวน ๒๐ คนในปี พ.ศ.๒๕๐๕ จนกระทั่งปัจจุบันมีนักศึกษาที่สำเร็จวิชาภาษาไทยไปแล้วไม่น้อยกว่า ๑๕ รุ่น จำนวนประมาณ ๒๐๐ คน แต่ละคนออกไปปฏิบัติหน้าที่การงานที่มีความสัมพันธ์กับประเทศไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนี้การเรียนการสอนได้ขยายไปจนถึงชั้นบัณฑิตวิทยาลัย ด้วยความสามารถดังกล่าว ดร.คิม ฮวง เบ จึงได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ และปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๕

คำบอกเล่าของศาสตราจารย์ชอย ชัง ซอง (Choi Sung Chong)

เดือนมีนาคมศกนี้ ท่ามกลางสายลมอันเหน็บหนาวด้วยอุณหภูมิต่ำประมาณ ๒-๓ องศาเซลเซียส ผู้เขียนเดินเข้าสู่ประตูมหาวิทยาลัยฮันุกุกย วิทยาเขตอิมุนดง พร้อม ๆ กับกลุ่มนักศึกษาหนุ่มสาวชาวเกาหลีที่เดินอย่างรีบเร่ง อาคารคอนกรีต ๔-๕ ชั้น สร้างเรียงรายเข้าแถวเป็นรูปตัวแอลประมาณ ๕-๖ หลัง ดูเด่นสง่างาม ตรงกลางมีสนามกีฬาอันกว้างขวาง ด้วยอากาศหนาวจัดจึงไม่เห็นต้นหญ้า แม้แต่ต้นไม้ยืนต้นเหลือแต่กิ่งก้าน ข้างทางเดินมีผ้าขาวผืนใหญ่ซึ่งยาวกับต้นไม้ข้างตัวอาคารบ้าง มีข้อความเกี่ยวกับการเชิญชวนร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

ณ แผนกวิชาภาษาไทย ซึ่งอยู่ชั้นสามของอาคารฝ่ายบริหารแผนกต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ผู้เขียนได้พบกับศาสตราจารย์ชอย ชัง ซอง หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย วัย ๕๐ ปี พูดภาษาไทยคล่องแคล่วและชัดเจน ได้

แนะนำให้รู้จักกับคณาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย คือ รศ.ลี เคียว ซุง ผศ.ซา ชัง โฮ ผศ.คิม ยอง แอ ดร.ลี อัน อู (เพิ่งจบปริญญาเอกจาก มศว.ประสานมิตร) อ.มุน อิน วอน อ.ลี เบียง โด และอาจารย์ชาวไทยคือ รศ.ดร.โชติรส ไทวิทวัฒน์พงศ์ ลี และ อ.มาลี เมฆว-เศรษฐพันธ์ ทุกท่านต่างต้อนรับด้วยความยินดี ในฐานะผู้เขียนเป็นอาจารย์ตามโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างมหาวิทยาลัยฮันุกุกย และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ศ.ชอย ชัง ซอง เป็นกำลังสำคัญในการจัดตั้งแผนกวิชาภาษาไทย ได้เล่าความเป็นมาให้ฟังว่า "ผมเกิดที่เกาหลี เรียน ม.๑ แล้วก็เกิดสงครามเกาหลี ตอนนั้นครอบครัวแตกแยกกัน ผมอยู่กับแม่ที่จังหวัดแทกู ที่ผมคนหนึ่งไปเป็นทหาร ผมมีพี่สาวอีกคนหนึ่งเวลานั้นแต่งงานไปแล้วครับ ผมรู้จักทหารไทยหลายคน และหลายรุ่น เนื่องจากผมยังเด็กเลยจำชื่อทหารไทยไม่ได้ ต่อมาระหว่างผมกำลังสมัครเข้าเรียนเตรียมนายเรือ ก็รู้จักกับร้อยเอกประเสริฐ พงศ์สุพัฒน์ ปัจจุบันท่านมียศเป็น

ศาสตราจารย์ ชอย ชังซอง หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย

พันเอก และปลดเกษียณราชการแล้ว ตอนนั้นท่านชวนผมไปเรียนหนังสือที่เมืองไทย ผมเลยตัดสินใจตามท่านไป เนื่องจากท่านรับราชการ เลยนำผมไปฝากกับน้องสาวของท่าน ชื่อ สมจิต พงศ์สุพัฒน์ และอาจารย์ ดร.สมใจ พงศ์สุพัฒน์ เป็นแพทย์หญิงทั้งสองคน ท่านส่งเสริมผมให้เรียนหนังสือจนจบชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนอำเภอกอเกาะกระเทียม จังหวัดสุพรรณบุรี และฝากผมเข้าทำงานที่สถานทูตเกาหลีประจำประเทศไทย เมื่อมีเวลาว่างผมก็ไปเรียนภาษาพม่า ภาษาไทย แยกงานแล้วผมก็เดินทางกลับสู่อบ้านเกิดเมืองนอน

ตอนกลับมาเกาหลี ผมอายุ ๒๕ ปีแล้ว แต่งงานในปีนั้นเอง พร้อมกับเข้าทำปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยฮันุกุกย ผมเรียนวิชาภาษาไทยและรัฐศาสตร์ ตอนนั้นมหาวิทยาลัยฮันุกุกย เปิดสอนวิชาภาษาไทยแล้วครับ ผมเรียนวิชาภาษาไทยรุ่นแรกและความจริงเป็นอาจารย์ด้วย การมีความรู้ อย่างเดียวกับการมีปริญญาต่างกัน ผมจึงต้องเรียนเพื่อนำปริญญามารับสิทธิเป็นอาจารย์ และทำหน้าที่สอนวิชาภาษาไทยมาจนบัดนี้ครับ

สาเหตุที่ ดร.คิม ฮวง เบ ริเริ่มเปิดสอนวิชาภาษาไทยและภาษาต่าง ๆ เพราะมีความเห็นว่าในอดีตเกาหลีขาดทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งเงินและญี่ปุ่นเพื่อนบ้านซึ่งเป็นประเทศมหาอำนาจ ได้รุกรานเกาหลีแทบตั้งตัวไม่ติด จนถึงกับเราต้องปิดประเทศ ดังนั้นหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ แล้ว เกาหลีจึงขาดความรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างประเทศ เลยมุ่งส่งเสริมให้มีการสอนวิชาภาษาและกิจกรต่างประเทศ เพื่อให้ทรัพยากรบุคคลมีความสามารถติดต่อกับต่างประเทศ จนประสบความ

มหาวิทยาลัยอันทูกภาษาและกิจการต่างประเทศวิทยาเขต YONG-IN

มหาวิทยาลัยอันทูกภาษาและกิจการต่างประเทศวิทยาเขต IMUN-DONG

สำเร็จมาจนบัดนี้ อีกประการหนึ่งถึงแม้ การอุตสาหกรรมจะพัฒนาไปได้ไกล หากไม่มีหนทางติดต่อค้าขายกับต่างประเทศด้วยแล้วก็ไม่มีประโยชน์อันใด อย่างประเทศอินเดียมีความสามารถผลิตสินค้าทางอุตสาหกรรม แต่ขาด การติดต่อค้าขายกับต่างประเทศเท่า ที่ควร ถึงกับต้องล้มเลิกการผลิตสินค้า บางอย่าง ส่วนเกาหลีเรามีความพยายามและความอดทนเป็นทุนอยู่แล้ว เพียงแต่เพิ่มภาษาต่างประเทศให้สอดคล้องกันก็ย่อมดำเนินกิจการไปด้วยดี

หลังจากผมมาปฏิบัติการสอน แล้ว มหาวิทยาลัยมอบหมายงานเกี่ยวกับแผนกวิชาภาษาไทยให้ผมรับผิดชอบทั้งหมด ผมใช้ความพยายามและสติปัญญาทุกอย่างผลักดันให้แผนกวิชาภาษาไทยมีความเจริญก้าวหน้ามาเรื่อย ๆ ผมยังได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์ชาวไทยโดยตรงอีกหลาย

ท่าน เช่น อาจารย์มรกต อาจารย์สุนันทา วรณรงค์ อาจารย์แนม และอาจารย์วิภา บุญสิทธิ อาจารย์อำพล และอาจารย์นภลัย สุวรรณธาดา อาจารย์โชติรส โกวิทวัฒน์พงศ์ ลี ได้ผลักดันเปลี่ยนกันไปสอน ส่วนตำรานั้นตอนแรกไม่มีตำราเรียนเลย อาศัยตำราที่เป็นกระดาษอัดสำเนา เดี่ยวนี้มีตำราถึง ๑๑ เล่ม เป็นของผม ๔ เล่ม คือ ศึกษามหาวิทยาลัยไทย (๒๕๑๐) หลักภาษาไทยชุดสมบูรณ์ (๒๕๑๕) การอ่านและแปลภาษาไทย (๒๕๑๕) และเรียงความภาษาไทย (๒๕๑๖) ส่วนของอาจารย์อื่น ๆ เช่น ไวยากรณ์ขั้นต้น (๒๕๐๙) โดย ลี เคียว ชุง การอ่านและแปลภาษาไทยสำหรับนักศึกษา (๒๕๒๐) โดย ซา ชัง โฮ วิชาการไทย หรือ Thai Affairs (๒๕๒๓) รวมวิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดย อาจารย์แผนกวิชาภาษาไทย และตำรา

เรียนภาษาไทยตามแนวสไลด์ทัศนศึกษา (ปรับปรุงใหม่ ๒๕๓๐) โดยอาจารย์แผนกวิชาภาษาไทย ดร.โชติรส โกวิทวัฒน์พงศ์ ลี เรียบเรียง นอกจากนี้ยังมีวิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต และบทความทางวิชาการเกี่ยวกับไทยคดีศึกษาอีกหลายเรื่องที่น่าสนใจ

พูดถึงหลักสูตรการเรียนการสอนหรือครีบท ปีการศึกษาหนึ่ง ๆ แบ่งออกเป็น ๒ ภาคเรียน คือ ภาคแรกระหว่างเดือนมีนาคม-มิถุนายน และภาคหลังระหว่างเดือนกันยายน-ธันวาคม ผู้เรียนวิชาเอกภาษาไทยต้องเรียนทั้งหมด ๔๕ รายวิชา รวม ๗๐ หน่วยกิต ชั้นปีที่ ๑ และปีที่ ๒ แต่ละเทอมมีชื่อรายวิชาเหมือนกัน แต่ต่างกันที่ความยากง่าย คือมีวิชาการอ่าน หลักภาษา เรียงความ Lab หรือสไลด์ทัศนศึกษา และปีที่ ๒ เพิ่มการสอนภาษาอังกฤษ อีกหนึ่งวิชา เมื่อขึ้นปีที่ ๓ นักศึกษาจะเรียนวิชาการอ่าน การเขียนเรียงความ และการสนทนา ที่เพิ่มขึ้นคือ วิชาการไทย เหตุการณ์ปัจจุบัน ประวัติวรรณคดี และนวนิยาย ส่วนปีที่ ๔ เรียนวิชาฝึกการใช้ภาษา เหตุการณ์ปัจจุบัน นวนิยาย กวีนิพนธ์ วิชาการไทย และฝึกฝนการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ ส่วนหลักสูตรปริญาโทแบ่งเป็นวิชาทางภาษาและวรรณคดี ตลอดจนถึงวรรณกรรมปัจจุบัน นักศึกษาต้องเรียนอย่างน้อย ๔ วิชา ๒๔ หน่วยกิต จึงเขียนวิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย

หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทยพูดถึงผลงานและความภาคภูมิใจต่อไปว่า ความเจริญก้าวหน้าคือ งานผลิตตำรา และงานผลิตบัณฑิตที่สำเร็จแล้วให้มีความทำ นับเป็นความสำเร็จอย่างหนึ่งประการถัดมาคือกิจกรรมนักศึกษา

เพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย เรียกว่า "งานสวัสดิ" เราจัดกันทุกปี มีการแข่งขันพูดภาษาไทย ซึ่งรางวัล ๗ พันฯ เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงโซล และมีการแสดงด้านบันเทิงต่าง ๆ ตามสมควร

เมื่อปีที่แล้วเราจัดงานฉลองครบรอบ ๒๐ ปีแห่งการสถาปนาแผนกวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ผมคิดว่าจัดงานฉลองอย่างเดียว นาน ๆ ปีกี่สมัยกัน จึงได้คิดจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมไทย เพื่อเป็นอนุสรณ์วันดังกล่าว และจะเป็นศูนย์เผยแพร่วัฒนธรรมต่อไป ศูนย์แห่งนี้อยู่ในอาคารกิจกรรมนักศึกษาที่วิทยาเขตยองอิน ขณะนี้กำลังลงมือก่อสร้างอาคาร และเวลาเดียวกันเราก็ลงมือรวบรวมศิลปวัตถุต่าง ๆ โดยจัดซื้อบ้าง มีผู้บริจาคบ้าง ทุนที่จัดซื้อได้รับความช่วยเหลือจากบริษัท แอสเท จำกัด ซึ่งดำเนินการค้ากับประเทศไทย นอกจากนี้มีสถาบันการศึกษาในประเทศไทย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและโรงเรียนเซนต์จอร์จ รวมเงินทั้งหมดที่ได้รับจำนวน ๗ ล้านบาท หรือประมาณ ๒ แสนบาทเศษ งานอีกอย่างหนึ่งคือการแปลเรื่องราวเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทยเป็นภาษาเกาหลี เพื่อให้สอดคล้องกับศิลปวัตถุที่นำมาแสดง จะช่วยให้ชาวเกาหลีมีความเข้าใจและความซาบซึ้งยิ่งขึ้น

งานสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การทำพจนานุกรมภาษาไทย-เกาหลี โดยได้รับทุนช่วยเหลือจากรัฐบาลเกาหลี และมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นจำนวนเงิน ๓๐ ล้านบาท หรือประมาณ ๑ ล้านบาท เวลานี้จัดทำไปแล้วเป็นปีที่สอง ปีหน้าหรือปีที่สามผมคิดว่าต้นฉบับจะเรียบร้อย จากนั้นใช้เวลาในการพิมพ์และพิสูจน์อักษร การตรวจ

ต้นฉบับและการพิสูจน์อักษรจะอาศัยนักวิชาการทั้งชาวไทยและชาวเกาหลีเป็นจำนวนมาก พร้อมกับจะเชิญอาจารย์ชาวไทยที่เชี่ยวชาญด้านนี้โดยเฉพาะเพิ่มขึ้นอีกครั้ง ผมมีความเห็นว่าการทำพจนานุกรมเป็นของยากมาก จะต้องทำให้ได้มาตรฐานที่สุด หลังจากจัดทำพจนานุกรมภาษาไทย-เกาหลีเสร็จเรียบร้อยแล้ว เรายังมีโครงการต่อเนื่องที่จะจัดทำพจนานุกรมภาษาเกาหลี-ไทย โครงการใหม่นี้คงเริ่มในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งประจวบกับวาระครบรอบ ๓๐ ปีแห่งการสถาปนาแผนกวิชาภาษาไทย ผมจะจัดทำเป็นอนุสรณ์เช่นเดียวกับที่เราจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมไทยในโอกาสครบรอบ ๒๐ ปี

ก้าวต่อไป

ผมคิดว่าประเทศมหาอำนาจในโลกมีขึ้นประเทศกำลังพัฒนา เราต้องหันไปติดต่อกับชายกับประเทศที่กำลังเจริญเท่า ๆ กัน อย่างไทยกับเกาหลีอยู่ในฐานะที่ควรจูนเจือซึ่งกันและกัน เกาหลีขาดสิ่งใด ไทยก็ส่งมา และไทยขาดสิ่งใด เกาหลีก็ส่งไป เมื่อเกาหลีกับไทยค้าขายกันมากขึ้น นักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาไทยก็ได้กำลังใจ เพื่อจะหางานทำในประเทศไทย ในสาขาที่คล้ายกัน บริษัทเกาหลีหลายบริษัทกำลังขยายกิจการค้ากับไทย แต่ละบริษัทต้องการคนเกาหลีที่รู้ภาษาไทยอย่างแตกฉานและมีความรู้ความสามารถทางเศรษฐศาสตร์หรือพันธุศาสตร์ ตรงกับวิชาที่นักศึกษาเรียนมาเป็นวิชาเอกและวิชาโท จึงสามารถทำการค้าได้อย่างดี เมื่อการค้าระหว่างไทยเกาหลีมีความเจริญก้าวหน้า นักศึกษาก็ต้องการเรียนวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้น เป็นผลให้นักวิชาการมีความก้าวหน้าโดยปริยาย ส่วนคณาจารย์ก็พร้อม

ช่วยนักศึกษา นอกจากนี้อาจารย์พยายามสร้างผลงานวิจัยเกี่ยวกับไทยคดีศึกษามากขึ้น

อีกประการหนึ่งผมต้องการให้ประเทศไทยเปิดสอนวิชาเกาหลีบ้าง นับเป็นนิมิตดีที่ทราบว่าคุณคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้เปิดสอนวิชาเกาหลีบ้างแล้ว แต่ยังเป็นวิชาเลือกอยู่ ต่อไปอาจขยายเป็นวิชาโทและวิชาเอก ในเรื่องนี้ทั้งรัฐบาลเกาหลีและมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ก็สนับสนุนอยู่ รวมทั้งงบประมาณและค่ารถ ตลอดจนจะส่งอาจารย์ไปช่วยเหลือนกว่าคนไทยสามารถสอนภาษาเกาหลีได้ด้วยตนเอง เวลานี้เรามีโครงการแลกเปลี่ยนทางการกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และแลกเปลี่ยนอาจารย์กับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ส่งอาจารย์มาช่วยสอนวิชาภาษาไทยในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตวิทยาลัย ส่วนทางเราส่งนักศึกษาปริญญาโทบ้าง อาจารย์บ้างไปศึกษาภาษาไทยเพิ่มเติมและไปช่วยสอนวิชาภาษาเกาหลีด้วย โครงการดังกล่าวนี้นับว่าได้ผลดีตามลำดับมา

ผู้เขียนขอขอบคุณ ศ.ชอย ชังของ ที่เล่าเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในเกาหลี ได้ให้ฟังอย่างน่าสนใจ ผู้เขียนมีความเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าปัจจุบันความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไม่ว่าด้านใด ๆ ภาษาเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยให้เกิดประสานความเข้าใจกันและกันได้อย่างดียิ่งดังที่แผนกวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ภาษาและกิจการต่างประเทศได้ทุ่มเทในด้านนี้ นับว่ามีส่วนช่วยเหลือประเทศของตนและมีดีประเทศไทยได้อย่างมหาศาล □